

Regering vil gaa til et fast Statslaan, og hvis dette ogsaa skulde blive beregnet i Francs, vil man kunne betale det midlertidige Laan ud med det faste Statslaan, og der bliver da slet intet Tab. Endelig skulde vi betale Renterne for vore tidligere Laan i Francs, og da ville vi jo uden Tab kunne betale disse Renter med det Beløb, der stilles os til Raadighed. Det stilles os i øvrigt til Raadighed med Halvdelen den 15. December og den øvrige Halvdel mellem den 15. og 20. Januar, men det er klart, at vi ikke skulde betale Diskonto for længere Tid end fra Udbetalingen og til den 15. Decbr. næste Aar. — Det ærede Medlem spurgte, om ikke Hypotekbanken kunde være til Tjeneste med Hensyn til dette eventuelle Salg af Kreditforeningsobligationer. Det ærede Medlem ved næsten endnu bedre end jeg, at det ikke var muligt for Hypotekbanken at optage et nyt Laan i Fjor, det vilde kun have affødt Tab. Hvorledes Forholdene ville stille sig til Foraaret, ved jeg naturligvis ikke, heller ikke, om alle Kreditforeningsobligationerne kunne modtages af Banken — jeg har ikke i Øjeblikket præsent, om de ere i aabne Serier, saaledes at de kunne overtages af Banken. Men i hvert Fald maa Hypotekbankens Laantagen rette sig efter en mulig Laantagen fra Statens Side, det er ikke godt tænkeligt, især hvis det drejer sig om store Laan, at den danske Stat og Hypotekbanken samtidig skulde søge Laan i Udlandet. I alt Fald maatte disse to Foranstaltninger indarbejdes med hinanden, der maatte tages meget Hensyn til Staten fra Hypotekbankens Side. Jeg ved altsaa ikke, om dette kunde ske, og desuden maa jeg sige, at Hypotekbanken ogsaa gerne skulde kunne overtage de Husmandsbrugsobligationer, vi ligge inde med. Det gjorde den ikke i Fjor. Jeg erindrer ikke ganske tydeligt Beløbet, men jeg tror, der fra i Fjor henligger $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som vi gerne skulde have afsat, og dertil kommer i Aar 2,400,000 Kr. Dem maatte vi først regne med, at Hypotekbanken skulde overtage og skaffe os Penge for, hvis Hypotekbanken kan tage Laan i Udlandet til Foraaret.

Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at der i Kassebeholdningen og for Resten ogsaa i Reservefondens ligger lolland-falsterske Jernbaneaktier; de ere købt ikke af finansielle Grunde, men delvis af politiske og saglige Grunde, kan jeg sige, nemlig af Hensyn til en mulig Overtagelse fra Statens Side af disse Baner. Det synes mig heller ikke rent umuligt, at

man en Gang maatte gaa til den Foranstaltning. Der er dog noget urimeligt i, at Staten ligger saa at sige med alle Aktierne i Gedserbanen, de er, hvis jeg ikke husker fejl, kun 1 Million. Det synes mig derfor ganske rimeligt en Gang at faa denne Bane ind under Staten fremfor at bevare den nuværende Ordning. Hvad angaar Kassebeholdningen, tror jeg ikke, den ligger inde med mere end 200,000 Kr., saa det er ikke noget meget stort Beløb, selv om de kunde sælges. Grunden til, at man ikke kan sælge dem, og til, at de staa saalavt, er, at Staten altid har Ret til at overtage dem til Gennemsnitskursen for de 3 sidste Aar, det er vist det, der gør, at de overhovedet ikke noteres, eller at der i alt Fald ikke foregaar videre Køb eller Salg af dem.

Saa var det ærede Medlem inde paa, at man skulde træffe Regler for Reservefondens. Den første, man en Gang skulde træffe, var den at fastslaa Reservefondens Størrelse, det tror jeg vilde blive rimeligt og forsvarligt, men neppe, før man har andre finansielle Forhold end de nuværende. Det var rimeligt at have en Reservefond, der kunde benyttes, og som en Gang for alle havde en passende Størrelse. Hvis man nu skulde realisere Reservefondens, vilde det foraarsage et Tab paa $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. — jeg tror ikke, det vil blive saa stort, som det ærede Medlem angav, nemlig 2 Mill. Jeg tror ikke, det vilde blive saa stort, efter hvad der er opgivet mig for en Maanedes Tid siden. Det er naturligvis alligevel meget at tabe, men det er den bogførte Værdi, der staar opført, og det er jo saa at sigelidt Fantasteri, naar man saa siger, at disse Effekter ere mere værd, end de i Virkeligheden nu ere, fordi de ere bogførte til den Pris, de ere købt for i sin Tid. Det kunde være rimeligt at opføre Reservefondens effekter til den Pris, i hvilken de staa, og saa blive fri for dette, at man siger, at der er tabt paa dem, for det kan man ikke for Alvor sige, naar det er meget ænge siden, Papirerne ere købt. Rimeligt vilde det være, at Reservefondens og for Resten ogsaa Kassebeholdningens Papirer sattes til den Pris, de havde, naar Statsregnskabet offentliggøres. Det gør man altsaa ikke nu, man tager dem til den bogførte Værdi. — Om at træffe videre Regler for Reservefondens er jeg ikke i Øjeblikket klar til at udtale mig. Man kan ikke nu komme videre end til at fastslaa Størrelsen og Henlæggelsen i visse let rea-